

ler, og efter at denne Kommission havde sluttet sit Arbejde med et tilfredsstillende Resultat, blev der Tale om en endelig Ordning af de københavnske Skoleforhold. En saadan endelig Ordning kunde imidlertid ikke ske paa staaende Fod, uden at der fra Administrationens Side maatte gøres en Del Arbejde til Undersøgelse af Skolevæsenet i det hele og ogsaa af de enkelte Skolers Forhold her i København. Man blev da i Rigsdagen enig om at vedtage en foreløbig Bevilling paa 3 Aar for at holde Skolerne nødtørftigt oppe, indtil denne Undersøgelse kunde være fuldført. Denne Bevilling var paa 200,000 Kr. og blev givet under den Forudsætning, at de 3 Kommuner i Stor-København ydede det samme Beløb. Samtidig nedsattes der i Ministeriet et lille Udvalg, som vi kaldte det skoløkonomiske Udvalg efter den Sag, som det særlig skulde beskæftige sig med, et lille Udvalg paa 6 Medlemmer, bestaaende af Ministeriets Undervisningsinspektører, d'Herrer Professorer Rønning og Tuxen, Københavns Skoledirektør Bang og 3 Repræsentanter for Forældreinteresser, Generaldirektør Koefoed, Højesteretsadvokat Møldrup og Professor ved Landbohøjskolen Carl Hansen; Generaldirektør Koefoed var Formand for Udvalget. Dette Udvalgs Opgave var at faa indsendt Regnskaber fra Skolerne og gennemgaa disse for efterhaanden at skaffe et saa godt og solidt Grundlag som muligt for en mulig fremtidig Ordning af det københavnske højere Almenskolevæsen. Det viste sig imidlertid, at disse Regnskaber indkom saa sent og kunde saa sent revideres, at Ministeriet ikke vilde have det fornødne Grundlag, inden de 3 Aars Bevilling udløb, men maatte søge denne Bevilling forlænget for 2 Aar til. Men inden den Tid var udløbet, skete der det, som er bekendt for alle ærede Medlemmer og saa i dette høje Ting, at Kommunalvalget i København forandrede Kommunalbestyrelsens Sættelse paa en saadan Maade, at Flertallet nægtede at yde det Tilskud, Kommunen hidtil havde givet, og samtidig med dette Tilskud bortfaldt Statsstilskuddet, idet det var betinget paa Finansloven af, at Kommunerne gav et lignende Tilskud; — naar jeg siger, at Statsstilskuddet bortfaldt, gælder det selvfølgelig i hvert Fald Københavns Kommune; i de to andre Kommuner har jo Flertallet ikke modsat sig, at et Tilskud blev givet fra Kommunens Side. Dermed stod Skolerne overfor en fuldkommen Katastrophe; det vilde være ganske umuligt for dem at arbejde videre

under de Forhold, der nu blev. Der var da intet andet at gøre end at forsøge den Ordning ført igennem, som man ellers vilde være kommet med om et Aar eller to, og til den Ende blev der af Ministeriet nedsat et lille Udvalg, bestaaende af Repræsentanter for de 3 Kommuner, valgte indenfor Kommunalbestyrelsen af dennes egne Medlemmer, og disse traadte da sammen i Ministeriet for at søge en Ordning. Medlemmerne af denne Kommission repræsenterede alle politiske Partier indenfor Kommunalbestyrelserne, de arbejdede ihærdigt gennem en Række Møder, og det lykkedes dette Udvalg — endskønt der selvfølgelig til en Begyndelse viste sig de største Vanskeligheder og den største Modsetning mellem de forskellige Skolestandpunkter indenfor Udvalget — dog til sidst at komme til en enstemmig Indstilling om en Lovordning af dette Skoleforhold. Denne enstemmige Indstilling maa selvfølgelig være præget af, at man har maattet resignere fra de forskellige Sider, men der fremkom altsaa Forslag om en Ordning, som fremtraadte overfor Ministeriet og efter min Mening ogsaa maa fremtræde overfor den lovgivende Forsamling med en ganske særlig Myndighed og Kraft, idet den kommer som en fuldt ud enstemmig Indstilling fra de tre Kommuner, hvem Sagen vedrører. Dette Forslag til en Ordning dannede Basis for det Lovforslag, som af Ministeriet blev fremsat i det andet høje Ting, saaledes at Lovforslaget i alt væsentligt følger den af Udvalget afgivne Betænkning. Dog er der paa et enkelt Punkt en mere betydelig Afvigelse. Udvalget havde nemlig foreslaaet, at for de Skolers Vedkommende, som ønskede at overtages til offentlig Virksomhed, skulde Forholdet imellem Staten og Kommunen være dette, at de delte dem halvt efter Elevtallet, men samtidig ønskedes det, at de nu bestaaende saavel kommunale som Statsskoler skulde gaa ind i Fordeelingen. De kommunale Skoler, der dels er Mellemskoler, dels Realskoler, idet Kommunen hidtil ingen Gymnasier har haft, repræsenterer i Stor-København et meget stort Antal Elever, medens derimod Statsskolen, som jo kun er Metropolitanskolen, kun har ca. 200 Elever. Der vilde derfor ved en Lige- deling falde en økonomisk set uforholdsmæssig Byrde paa Staten, og Ministeriet mente derfor ikke, at det paa dette Punkt kunde tiltræde Udvalgets Forslag om en Lige- deling, men formede Lovforslaget paa den Maade, at der skulde overgaa $\frac{2}{5}$ af de Skoler, som ønskede Overtagelse, til Staten og $\frac{3}{5}$ til Kommunen, idet man naturligvis